

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 226

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 octombrie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
328.			
— Decret privind trecerea direct în retragere a unui general de armată din cadrul Ministerului Apărării Naționale	1	Azerbaidjan cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 54 din 29 mai 1995	2-3	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică	6
Decizia nr. 76 din 12 septembrie 1995	4	765. — Hotărâre privind demiterea din funcție a unui consilier	7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
627.		766. — Hotărâre privind demiterea din funcție a unui consilier	7
— Hotărâre privind îmbunătățirea disciplinei depunerii bilanțurilor contabile și a altor documente cu caracter financiar-contabil și fiscal, de către agenții economici și alți contribuabili	4-5	767. — Hotărâre privind demiterea din funcție a unui consilier	7
745.		768. — Hotărâre privind demiterea din funcție a unui consilier	8
— Hotărâre privind aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii		771. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii pe anul 1995	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind trecerea direct în retragere a unui general de armată din cadrul Ministerului Apărării Naționale

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 92 lit. h) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pe data de 1 octombrie 1995, generalul de armată Vasile Ionel se trece direct în retragere, prin aplicarea art. 85 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 25 septembrie 1995.
Nr. 328.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 54*)

din 29 mai 1995

Ioan Muraru	– președinte
Mihai Constantinescu	– judecător
Miklós Fazakas	– judecător
Ioan Griga	– procuror
Doina Suliman	– magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ din Codul de procedură penală, invocată de inculpatul-recurent Colda Mircea în Dosarul nr. 1.371/1994 al Curții de Apel Oradea.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 25 mai 1995, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea Constituțională, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 29 mai 1995.

La termenul din 25 mai 1995, Curtea Constituțională, la propunerea procurorului și pentru o mai bună administrare a justiției, a dispus conexarea dosarelor nr. 56C/1995, nr. 60C/1995, nr. 61C/1995 și nr. 64C/1995 la Dosarul nr. 44C/1995, în care s-a invocat aceeași excepție, în fața Curții de Apel Oradea, de către inculpații-recurenți Covaciu Roman, Săuțiu Daniel, Dragoș Vasile și Santa Iozsef, urmând a se pronunța asupra ei prin decizia de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Curtea de Apel Oradea, prin încheierile din 14 martie 1995, 28 martie 1995, 4 aprilie 1995 și 18 aprilie 1995, pronunțate în dosarele nr. 281/1994, nr. 1.310/1994, nr. 1.359/1994, nr. 1.371/1994 și nr. 1.439/1994, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ din Codul de procedură penală, invocată de inculpații-recurenți Santa Iozsef, Dragoș Vasile, Covaciu Roman, Colda Mircea și Săuțiu Daniel.

În motivarea excepției, identică în toate dosarele, se susține, în esență, că prevederile art. 385⁹ din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție și celor ale art. 23 alin. (9) din Constituție privind libertatea individuală, întrucât nu permite controlul de către instanța de recurs a individualizării pedepsei.

Curtea de Apel Oradea, exprimându-și opinia potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, apreciază excepția ca întemeiată, considerând că art. 385⁹ din Codul de procedură penală „exprimă intenția legiuitorului, care, prin cele 21 de situații, a reglementat strict limitativ cazurile în care se pot declara recursuri în cauzele penale supuse acestei căi ordinare de atac, ceea ce îngrădește posibilitatea instanțelor și dreptul părților de a verifica și, respectiv, de

a ataca deciziile instanțelor de apel pe calea recursurilor, sub aspectul individualizării pedepsei, aspect ce este vizat cu precădere de recurenți“.

În vederea soluționării excepției, au fost solicitate, în baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și ale Guvernului.

În punctul său de vedere, Senatul arată că textul atacat este constituțional, întrucât căile de atac se stabilesc, potrivit art. 128 din Constituție, în condițiile legii, astfel încât reglementarea lor este lăsată la aprecierea legiuitorului. De asemenea, se precizează că, în prezent, este în curs de legiferare o nouă reglementare ce va lărgi controlul judecătoresc pe calea recursului, incluzând și individualizarea pedepsei, dar că această situație nu infirmă cu nimic legitimitatea constituțională a textului atacat.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră excepția de neconstituționalitate neîntemeiată, deoarece „în recurs nu se verifică fondul procesului, ci anumite aspecte ale hotărârilor pronunțate de instanțele judecătorești. Rejudecarea, în fond, a procesului, inclusiv operațiunea de individualizare a pedepsei sau, după caz, de reindividualizare a pedepsei, este resortul exclusiv al căii de atac a apelului, care poate fi introdus de părțile interesate și de procuror împotriva hotărârii primei instanțe. În felul acesta, partea interesată dispune de posibilitatea legală efectivă de a repune în discuție, în fața instanței de control judiciar, un aspect important al procesului penal, exigențele art. 21 din Constituție fiind, prin urmare, satisfăcute. Constituția a lăsat în competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, fără ca prin aceasta să se restrângă accesul liber la justiție“.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și susținerile procurorului, dispozițiile art. 385⁹ din Codul de procedură penală, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, competența soluționării excepției de neconstituționalitate aparține numai Curții Constituționale, deoarece este vorba de aplicarea unei dispoziții legale adoptate sub imperiul Constituției din 1991.

Articolul 385⁹ din Codul de procedură penală arată limitativ și expres cazurile în care hotărârile judecătorești sunt supuse casării. Recursul, fiind o cale de atac exclusiv de drept, are ca obiect hotărârea atacată, iar nu devolutiv precum apelul. Deci, spre deosebire de calea de atac a apelului, recursul este caracterizat printr-un anumit grad de selectivitate sub aspectul cazurilor în care el poate fi folosit, condiționat fiind de existența unor anumite nelegalități și netemeinicii ce viciază hotărârea atacată.

Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la procedurile prin care justiția se desfășurează și că este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui reguli de desfășurare a procesului în fața instanței judecătorești.

Această soluție rezultă în mod categoric din dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”, și ale art. 128, în conformitate cu care „împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, cât și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite de lege. De aceea, așa cum s-a statuat în decizia Plenului Curții Constituționale mai sus menționată, regula art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nici o lege nu poate îngradi accesul liber la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nici o categorie sau grup social.

Motivarea invocată de inculpații-recurenți, în sensul că dispozițiile art. 385⁹ din Codul de procedură penală ar limita instanța de recurs, ca autoritate de ultim grad de jurisdicție ordinară judecătorească, de a analiza și cenzura, în cadrul acestei căi de atac, individualizarea pedepsei aplicate, nu poate conduce la concluzia că textul este neconstituțional. Recursul, declarat împotriva unei hotărâri definitive după apel, reprezentând al treilea grad de jurisdicție, până la nivelul său, cauza a trecut de „controlul” fondului și al apelului. De aceea, constituie o problemă exclusivă a legiuitorului întinderea controlului judecătoresc pe care înțelege să-l instituie pe calea recursului. Acesta reprezintă motivul pentru care, spre a da satisfacție deplină intereselor procesuale ale părților, legea prevede că recursul declarat împotriva unei hotărâri care nu poate fi atacată cu apel nu mai este limitat la cazurile de recurs prevăzute de art. 385⁹ din Codul de procedură penală, instanța fiind obligată să examineze întreaga cauză, sub toate aspectele, indiferent de temeiurile invocate de

recurent. În această situație, recursul preia funcția rejudecării în fond a apelului, pe care cauza respectivă nu l-a putut traversa, fiind exclusă de la această cale de atac, conform dispozițiilor art. 361 alin. 1 din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește invocarea art. 23 alin. (9) din Constituție, care prevede că „nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii”, art. 385⁹ din Codul de procedură penală nu contravine acestor dispoziții. Ar fi contrar prevederilor art. 23 alin. (9) din Constituție aplicarea unei pedepse cu încălcarea regulilor procedurale pentru judecarea infracțiunii. Dimpotrivă, din moment ce art. 23 alin. (9) din Constituție prevede că pedeapsa poate fi stabilită și aplicată numai în condițiile legii, rezultă că art. 385⁹ din Codul de procedură penală, care reglementează aceste condiții în ce privește cazurile în care se poate formula recursul, nu poate fi considerat ca neconstituțional.

Un ultim aspect pe care îl ridică soluționarea excepției de neconstituționalitate este faptul că prin invocarea acesteia se urmărește completarea motivelor de recurs prevăzute în art. 385⁹ din Codul de procedură penală și cu posibilitatea instanței de recurs de a cenzura individualizarea pedepsei. Deci, sub aspectul scopului urmărit de către inculpații-recurenți, rezultă că excepția este o neconstituționalitate prin omisiune, în sensul că textul ar fi neconstituțional deoarece legiuitorul a omis să prevadă și motivul de recurs legat de individualizarea pedepsei.

Ținând seama însă de prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, potrivit cărora obiectul excepției de neconstituționalitate îl poate forma numai o dispoziție a unei legi sau ordonanțe în vigoare, rezultă că, în nici un caz, controlul de neconstituționalitate nu poate privi omisiuni, deoarece, altminteri, dintr-un legislator negativ, ce este de natura rolului și funcției Curții Constituționale în asigurarea supremației Constituției, aceasta s-ar transforma într-un legislator pozitiv, ce este de natura și rolul funcției exclusive a Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare a țării, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție.

Chiar dacă, în prezent, este în curs de legiferare o nouă reglementare care va lărgi controlul judecătoresc pe calea recursului și asupra individualizării pedepsei, aceasta este determinată, în principal, de unele rațiuni practice, iar nu de rațiuni pur juridice.

Pentru considerentele expuse, având în vedere dispozițiile art. 385⁹ din Codul de procedură penală, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ din Codul de procedură penală, invocată de inculpații-recurenți Colda Mircea, Covaciu Roman, Dragoș Vasile, Santa Iozsef și Săuțiuț Daniel în dosarele nr. 1.371/1994, nr. 1.359/1994, nr. 1.310/1994, nr. 281/1994 și nr. 1.439/1994 ale Curții de Apel Oradea.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 29 mai 1995.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Drita Buliban

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 76

din 12 septembrie 1995

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Ioan Deleanu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea recursului declarat de Santa Iozsef împotriva Deciziei nr. 54, pronunțată de Curtea Constituțională la data de 29 mai 1995, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ din Codul de procedură penală.

La apelul nominal făcut de magistratul-asistent se constată lipsa părților legal citate.

Magistratul-asistent face referatul cauzei.

Curtea Constituțională constată că dosarul este în stare de judecată și dă cuvântul reprezentantului Parchetului, care solicită respingerea recursului ca nemotivat.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,
 având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea de Apel Oradea, prin încheierile din 14 martie 1995, 28 martie 1995, 4 aprilie 1995 și 18 aprilie 1995, pronunțate în dosarele nr. 281/1994, nr. 1.310/1994, nr. 1.359/1994, nr. 1.371/1994 și nr. 1.439/1994, a sesizat

Față de considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1, 3, 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23, art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992, ale art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, precum și ale art. 306 din Codul de procedură civilă,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Santa Iozsef împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 54 din 29 mai 1995 ca nemotivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 12 septembrie 1995.

PREȘEDINTE,
prof. univ. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind îmbunătățirea disciplinei depunerii bilanțurilor contabile și a altor documente cu caracter financiar-contabil și fiscal, de către agenții economici și alți contribuabili

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Agenții economici, indiferent de forma de organizare și tipul de proprietate, începând cu luna august 1995 vor depune bilanțurile contabile anuale și situația privind „Rezultatele financiare și obligațiile fiscale” prevăzute la

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ din Codul de procedură penală, invocată de inculpații-recurenți Santa Iozsef, Dragoș Vasile, Covaciu Roman, Colda Mircea și Săuțiu Daniel.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 54 din 29 mai 1995, a respins excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată, în esență pentru motivul că accesul la justiție nu este afectat prin faptul că recursul este reglementat ca o cale de reformare a hotărârii judecătorești numai pentru motive de nelegalitate, precum și pentru că, față de dispozițiile art. 144 din Constituție, controlul de neconstituționalitate nu poate privi omisiuni, ci doar dispozițiile unei legi sau ordonanțe în vigoare.

Împotriva deciziei sus-menționate a declarat recurs un singur inculpat-recurent, și anume Santa Iozsef, care nu motivează însă recursul.

Potrivit art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, recursul este nul, dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alin. 2, și anume motivele de ordine publică. Acestea pot fi invocate și din oficiu de către instanța de recurs, care însă este obligată să le pună în dezbateră părților.

Examinând și din oficiu decizia atacată, Curtea Constituțională constată că nici pe fond nu sunt motive de ordine publică care să justifice admiterea recursului.

art. 27 și art. 32 din Legea contabilității nr. 82/1991, la registratura unităților teritoriale ale Ministerului Finanțelor de care aparțin sau la oficiile postale, prin scrisori cu adresă predefinită.

Data depunerii bilanțurilor contabile și a altor documente cu caracter financiar-contabil și fiscal este data înregistrării acestora la registratura unităților teritoriale ale Ministerului Finanțelor sau cea de depunere la oficiile poștale. În cazul în care ultima zi de depunere este zi nelucrătoare, aceste documente sunt considerate depuse în termen, dacă s-au depus în ziua lucrătoare imediat următoare acestora.

Agenții economici au obligația asigurării întocmirii corecte a bilanțurilor contabile și a situației privind „Rezultatele financiare și obligațiile fiscale” pe baza bilanțelor de verificare, care trebuie să corespundă cu datele înscrise în registrele de contabilitate obligatorii, parafate la organele fiscale și cu respectarea normelor metodologice de întocmire, verificare și centralizare elaborate de Ministerul Finanțelor.

Art. 2. — Sistemul de depunere la registratura unităților teritoriale ale Ministerului Finanțelor sau la oficiile poștale, prin scrisori cu valoare declarată, va fi folosit de către toți contribuabilii în cazul declarațiilor de impunere, al deconturilor fiscale, al contestațiilor și al altor situații privind impozitele și taxele, dacă legea nu prevede altfel.

Personalul de specialitate al direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat va acorda, în cadrul programului de lucru cu publicul, afișat la loc vizibil, lămuririle necesare în legătură cu problemele ce fac obiectul prezentei hotărâri.

Art. 3. — Constituie contravenție la prevederile prezentei hotărâri următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:

- a) prezentarea unor bilanțuri contabile sau situații financiar-contabile și fiscale conținând date eronate sau necorelate;
- b) utilizarea de registre contabile neparafate de organele fiscale.

Contravențiile prevăzute la alin. 1 se sancționează cu amendă contravențională de la 600.000 lei la 1.000.000 lei.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele anume împuternicite din Ministerul Finanțelor și din unitățile sale teritoriale.

Prevederile prezentei hotărâri se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, orice altă prevedere contrară își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 17 august 1995.
Nr. 627.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică, semnat la București la 2 iulie 1995.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
p. Ministrul comerțului,
Ion Pârgaru,
secretar de stat
Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Teodor Viorel Meleşcanu

București, 20 septembrie 1995.
Nr. 745.

A C O R D**Între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan
cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică**

Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan, denumite în continuare *părți contractante*, recunoscând importanța deosebită a relațiilor comercial-economice și a colaborării tehnico-științifice dintre România și Republica Azerbaidjan, tinzând către dezvoltarea și întărirea, în continuare, a colaborării economice și tehnico-științifice dintre cele două state, pe baza egalității în drepturi și a avantajului reciproc, luând în considerare schimbările profunde care au loc în viața economică a ambelor state, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile contractante vor întreprinde toate măsurile necesare pentru dezvoltarea relațiilor comercial-economice și tehnico-științifice dintre România și Republica Azerbaidjan.

ARTICOLUL 2

În scopul asigurării unor condiții reciproc avantajoase pentru dezvoltarea colaborării comercial-economice, părțile contractante își acordă reciproc tratamentul națiunii celei mai favorizate.

ARTICOLUL 3

Prevederile art. 2 al prezentului acord nu se extind asupra avantajelor:

a) acordate sau care pot fi acordate în viitor de către una dintre părțile contractante altor țări în scopul facilitării comerțului de frontieră sau riveran;

b) decurgând din participarea uneia dintre părțile contractante, în prezent sau în viitor, la uniuni vamale și zone de comerț liber.

ARTICOLUL 4

Participanții la relațiile economice externe ale României și Republicii Azerbaidjan se vor conduce, în colaborarea reciprocă, după principiile adoptate în comerțul și practica financiară internațională, aplicând prețurile mondiale curente.

ARTICOLUL 5

Părțile contractante, în conformitate cu legislația lor, vor crea condițiile necesare încheierii și realizării de contracte pentru livrarea de mărfuri și acordarea de servicii.

În scopul realizării relațiilor comerciale și economice, părțile contractante pot conveni liste indicative ale mărfurilor ce se livrează și ale serviciilor ce se acordă reciproc, care nu vor avea caracter limitativ.

Nomenclatorul mărfurilor ce se livrează și al serviciilor ce se acordă pe baza acestor liste se va stabili printr-un protocol.

ARTICOLUL 6

Băncile împuternicite ale României și Republicii Azerbaidjan pot conveni și stabili modalitatea tehnică bancară necesară pentru operațiunile economice externe ce decurg din prevederile prezentului acord.

ARTICOLUL 7

Decontările și plățile pentru toate tipurile de operațiuni și servicii se vor realiza în valută liber convertibilă și în alte forme existente în practica bancară internațională, în conformitate cu legislația în vigoare a României și a Republicii Azerbaidjan.

ARTICOLUL 8

Părțile contractante vor contribui la adâncirea colaborării economice și tehnico-științifice. Direcțiile unei asemenea

Din împuternicirea Guvernului României,

Petru Crișan,
Ministru de Comerț

colaborări, pe lângă comerțul reciproc avantajos, vor include stabilirea și extinderea legăturilor directe de producție, cooperarea în producție, crearea de societăți mixte, uniuni și organizații bilaterale, deschiderea de reprezentanțe și filiale ale participanților la relațiile economice externe, precum și dezvoltarea și introducerea altor forme moderne de colaborare și comerț, adoptate în practica economică mondială.

ARTICOLUL 9

Părțile contractante vor facilita tranzitul pe teritoriul statelor lor al mărfurilor participanților români și, respectiv, azerbaidjeni la relațiile economice externe în țări sau din țări, cu excepția mărfurilor al căror import este complet interzis sau care necesită aprobări speciale, în conformitate cu legislația națională a fiecăreia dintre părțile contractante.

ARTICOLUL 10

Rezultatele cercetărilor tehnico-științifice obținute în comun de către participanții români și azerbaidjeni la relațiile economice externe pot fi transmise persoanelor terțe și publicate numai cu acordul scris al partenerilor români și, respectiv, azerbaidjeni.

ARTICOLUL 11

Părțile contractante vor crea o comisie mixtă din reprezentanți ai României și Republicii Azerbaidjan, pentru examinarea stadiului de îndeplinire a prezentului acord și pentru pregătirea de recomandări cu privire la măsurile de dezvoltare și de extindere a colaborării comercial-economice și tehnico-științifice.

Sedințele comisiei mixte vor avea loc, alternativ, în România și în Republica Azerbaidjan, cel puțin o dată pe an.

ARTICOLUL 12

Prezentul acord poate fi modificat sau completat cu acordul prealabil, scris, al părților contractante.

ARTICOLUL 13

Prezentul acord se încheie pe o perioadă nelimitată și va intra în vigoare la data la care părțile contractante își notifică reciproc că toate cerințele legale pentru intrarea sa în vigoare au fost îndeplinite.

Prezentul acord poate fi denunțat prin notificarea, de către una dintre părțile contractante, celeilalte părți contractante. În acest caz, prezentul acord își pierde valabilitatea după 6 luni de la data notificării. După încetarea valabilității prezentului acord, prevederile sale se vor aplica tuturor contractelor semnate în perioada de valabilitate a acestuia, până la îndeplinirea lor completă.

Încheiat la București la 2 iulie 1995, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, azerbaidjană și rusă, toate textele având aceeași valabilitate. În caz de divergențe în interpretarea textului acordului, va fi luat ca bază textul în limba rusă.

Din împuternicirea Guvernului Republicii Azerbaidjan,

Samed Sadâkov,

vicepremier și ministru de Economie

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind demiterea din funcție a unui consilier

În temeiul art. 35 alin. 2 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991,

Guvernul României h o t Ă r Ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Ailincă Gheorghe se demite din funcția de membru în Consiliul Local al Comunei George Enescu, județul Botoșani.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Secretar de stat,
 șeful Departamentului
 pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 27 septembrie 1995.
 Nr. 765.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind demiterea din funcție a unui consilier

În temeiul art. 35 alin. 2 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991,

Guvernul României h o t Ă r Ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Firu Constantin se demite din funcția de consilier în Consiliul Local al Comunei Unirea, județul Dolj.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Secretar de stat,
 șeful Departamentului
 pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 27 septembrie 1995.
 Nr. 766.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind demiterea din funcție a unui consilier

În temeiul art. 35 alin. 2 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991,

Guvernul României h o t Ă r Ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Hotea Ștefan se demite din funcția de consilier în Consiliul Local al Comunei Giulești, județul Maramureș.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Secretar de stat,
 șeful Departamentului
 pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 27 septembrie 1995.
 Nr. 767.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind demiterea din funcție a unui consilier

În temeiul art. 35 alin. 2 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Amariei T. Gheorghe se demite din funcția de consilier în Consiliul Local al Comunei Rădășeni, județul Suceava.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Secretar de stat,
 șeful Departamentului
 pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 27 septembrie 1995.
 Nr. 768.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii
pe anul 1995

În temeiul art. 17 din Legea nr. 10/1991 privind finanțele publice,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Culturii pe anul 1995 la capitolul „Cultură și artă” — Cheltuieli materiale — cu suma de 200 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, destinată finanțării cheltuielilor ocazionate de organizarea și desfășurarea la Timișoara a Festivalului Național al Dramaturgiei Românești.

Efectuarea cheltuielilor se va realiza cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în bugetul de stat pe anul 1995.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Ministrul culturii,
Viorel Mărginean
 p. Ministru de stat,
 ministrul finanțelor,
Nicolae Constantinescu,
 secretar de stat

București, 28 septembrie 1995.
 Nr. 771.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4 — Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
 Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58.